

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea zămislirii sfântului Ioan Botezătorul

În fiecare zi de sărbătoare vin și te împrăpățez în dragostea Mea, Israele, copilul Meu. Vin, tată, vin, că tu ești mângâierea Mea. Vin să te învăț să te închini în Duhul Adevărului, căci duhul lumii nu mai știe ce este Duhul Adevărului, dar tu crezi în Scripturi și te faci duh și adevăr cu închinarea ta, căci tu, poporul Meu, ai Dumnezeu adevărat.

O, Israele, îți dau pacea Mea, fiule, căci pacea Mea îți aduce duh de mulțumire întru Dumnezeu tău Cel adevărat. Pace ție, binecuvântatul Meu, Israele al Meu! Închină-te, Israele, lui Dumnezeu. Ia, fiule Israele, Duhul Adevărului, ia-L și învață de la El să te închini lui Dumnezeu. Amin. Când am vorbit la fântâna lui Iacov cu femeia samarineancă, tu știi ce am spus Eu atunci. Am spus că va veni ceasul când adevărații închinători nu se vor mai închina nici în muntele de închinare și nici în Ierusalim, ci în Duhul Adevărului, în Duhul lui Dumnezeu, în Hristos se vor închina Tatălui. Această Scriptură este mare, și taina ei este greu de înțeles chiar și pentru cei credincioși lui Dumnezeu. A venit ceasul să aibă Tatăl închinători adevărați, a venit ceasul să aleg un popor și să așez peste el Duhul Adevărului, și în El să se închine Tatălui, căci Tatăl așa închinători voiește. A venit ceasul să te am pe tine, poporul Meu, căci te-am ales ca să te am și să crezi în Iisus Hristos, Care a venit din cer de la Tatăl, ca prin El să te închini Tatălui, măi Israele. Duh este Dumnezeu, duh și adevăr este Dumnezeu, căci Duhul lui Dumnezeu S-a făcut adevăr pe pământ, după cum este scris în Scripturi, că așa este scris: *«Cuvântul S-a făcut trup și S-a sălășluit între oameni»*.

O, ce înțeleaptă a fost femeia aceea samarineancă! Ce bine M-am înțeles Eu cu ea, că mare este darul înțelepciunii care vine de la credința în Dumnezeu, în Duhul lui Dumnezeu, Care a grăit și grăiește în prooroci. Ea așa Mi-a spus: *«Doamne, părinții noștri s-au închinat pe acest munte, iar voi, iudeii, ziceți că în Ierusalim este locul de închinare»*. Și Eu i-am zis: *«Femeie, o să vină ceasul, pentru adevărații închinători, că nici în muntele acesta, nici în Ierusalim nu se vor mai închina, ci în duh și în adevăr se vor închina Tatălui, că așa închinători voiește Tatăl. Voi vă închinați căruia nu știți, dar noi ne închinăm Căruia știm, căci din iudei vine mântuirea, dar vine ceasul când adevărații închinători se vor închina Tatălui în duh și în adevăr, căci Duh este Dumnezeu, și cei ce se închină Lui, se închină în duh și în adevăr»*. Ea era înțeleaptă și a înțeles despre ce adevăr al Duhului grăiesc Eu cu ea, și atunci a spus: *«Știm că are să vină Mesia, Care Se cheamă Hristos, și Acela când va veni ne va învăța toate»*. O, și ce bucurie a fost pe ea când Eu i-am spus: *«Acela sunt Eu, Cel ce grăiesc cu tine»*.

O, Israele, mare este darul înțelepciunii care vine de la credința cea sfântă în Dumnezeu. Tatăl astfel de închinători voiește, închinători care cred în adevăr, în Iisus Hristos, Care este adevărul, căci Duh este Dumnezeu, duh și adevăr, cuvânt și trup, după cum este scris: *«Cuvântul S-a făcut trup și S-a sălășluit între noi, și am văzut slava Lui, slavă ca a Unuia născut din Tatăl, plin de duh și de adevăr»*.

O, Israele, cât de frumoasă a fost vorbirea Mea cu tine, că multă vreme am vorbit Eu cu tine la această fântână, fiule, la fântâna cuvântului Meu, măi Israele. Ieșisem cu această fântână înaintea femeii din Samaria, ieșisem cu cuvântul Meu înaintea ei, și ce frumoasă a fost vorbirea Mea cu ea! Și apoi i-am dat apă din fântâna cuvântului Meu, i-am dat duh și adevăr, și s-a făcut în ea izvor de apă vie, că Eu așa i-am spus: *«Cine bea din apa pe care i-o voi da Eu nu va mai înseta niciodată, și se va face în el izvor de apă vie»*, duh și adevăr se va face în el apa Mea cea vie. Ce frumos am vorbit Eu cu femeia aceea înțeleaptă, că Mi-a plăcut de înțelepciunea ei, de cunoștința ei, de credința ei în Iisus Hristos, despre Care scria în prooroci că va veni. Eu la

fântână M-am întâlnit cu ea, și vorbind despre fântână, am ajuns s-o fac să știe ce este fântână, și ce este apă, și ce este duh și adevăr, măi Israele, și tot așa voiesc să te învăț și pe tine, fiule Israele, ca să te deprinzi, fiule, să știi ce înseamnă închinare Tatălui în duh și adevăr.

Dă-Mi, Israele, dă-Mi, tată, să beau și să Mă pot înțelege cu tine ca și cu femeia samarineancă, fiule Israele. I-am zis: *«Dă-Mi să beau din cofița ta»*. Iar ea a zis: *«Tu ești iudeu, eu sunt samarineancă, și iudeii nu sunt prieteni cu samarinenii; cum zici Tu: „Dă-Mi să beau“?»*. Iar Eu i-am zis: *«De ai fi cunoscut darul lui Dumnezeu și pe Cel ce-ți zice: „Dă-Mi să beau“, ai fi cerut tu de la El, și ți-ar fi dat apă vie»*. Lucram peste ea ca să-i deschid înțelepciunea și cunoștința, că era înțeleaptă, și ea Mi-a zis: *«Doamne, fântâna e adâncă, și nici n-ai vas ca să scoți apă. De unde ai Tu apa cea vie? Oare, ești mai mare ca părintele Iacov, de la care avem fântâna aceasta din care a băut el și fiii lui și turmele lui?»*. Atunci i-am zis așa: *«Oricine bea din apa aceasta, iarăși însetează și iarăși bea când însetează, dar cel ce bea din apa pe care Eu i-o dau, apa Mea se face în el izvor de apă, care curge spre viață veșnică»*. Eu lucram peste ea cu izvorul cuvântului Meu, ca să înțeleagă cine sunt, căci avea putere de credință și de înțelepciune, iar ea a înțeles vorbirea Mea și a zis apoi: *«Doamne, dă-mi să beau din această apă, ca să nu mai însetez și nici să mai scot apă de aici»*. Și atunci am curățit-o de păcatele pe care i le-am spus, și ea a văzut în Mine un prooroc și M-a întrebat de închinare, căci voia să se închine lui Dumnezeu și să fie a lui Dumnezeu. Așa a zis: *«Părinții noștri se închinau pe muntele acesta, iar voi ziceți să ne închinăm în Ierusalim»*. Ea voia să priceapă cum să se închine Tatălui, și Eu i-am descoperit închinarea cea adevărată și i-am spus: *«Tu, femeie, să crezi că vine ceasul că nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim nu vă veți închina Tatălui, căci voi vă închinați căruia nu știți, iar noi ne închinăm Căruia știm, fiindcă din iudei este mântuirea. Dar vine ceasul când adevărații închinători se vor închina Tatălui în duh și în adevăr, căci așa închinători voiește Tatăl. Dumnezeu este Duh, și dacă I se închină cineva, în duh și în adevăr trebuie să I se închine»*. Iar când femeia lua aminte la cuvintele vieții, și-a adus aminte de prooroci și a zis: *«Știm că are să vină Mesia, Care Se cheamă Hristos, și când va veni, ne va vesti nouă toate»*. Iar când am auzit că ea a vorbit despre Mine, i-am zis: *«Eu sunt Acela, Eu, Cel ce vorbesc cu tine»*. M-am descoperit ei, ca să știe că am venit și că o învăț. Și au venit ucenicii Mei cu merinde și M-au văzut cu ea și s-au mirat că vorbeam cu o femeie, dar nu M-au ispitit ce fac, iar ea a lăsat acolo cofița ei și s-a dus în cetatea ei și le-a spus la mulți să vină la fântâna din Sihar, ca să-L vadă pe Hristos. Și au venit samarinenii la fântână către Mine, și Eu n-am mai voit să mănânc, căci ucenicii Îmi ziceau: *„Mănâncă, Doamne“*. Dar mâncarea Mea era atunci să fac voia Tatălui, Care M-a trimis din cer să fac lucrul Lui, și le-am zis de lucrul secerișului și de plata celor ce seceră, care primesc plată și strâng roadă spre viață veșnică și se bucură împreună cu cel ce seamănă, căci unul este semănătorul, și altul secerătorul. Cel ce seceră nu este ca cel ce seamănă. Cel ce seamănă, acela muncește mult, iar cel ce seceră intră în munca celui ce seamănă și se trudește peste holda semănată, și bucuria celor doi este laolaltă, căci la Dumnezeu este iubire, este plată peste secerători, căci ei încheie lucrul și strâng rodul spre viață veșnică și se bucură cu cel ce seamănă, secerătorul cu semănătorul.

Așa au primit samarinenii pe Hristos, măi Israele. Așa a fost venirea Mea spre ei, așa ca și spre tine, Israele, căci am lucrat cuvântul vieții, l-am semănat peste femeia aceea care a venit la fântâna din Sihar, și au venit acolo cei din Samaria, au venit pentru credința cea mărturisită de femeie, și M-au luat în casa lor, și au crezut pentru cuvântul Meu, nu numai pentru că le spusese femeia aceea credincioasă. Cuvântul Meu este fântână de apă vie, și cine bea din el, se face în el izvor de apă, care curge spre viață veșnică. O, ce frumoasă a fost credința samarinenilor, căci ei au crezut prin cuvântul Meu, nu prin vederea puterii Mele dumnezeiești, nu prin vederea semnelor și a minunilor, ci prin cuvânt și prin credința lor în prooroci și în părinți.

O, să nu te superi, poporul Meu. Eu știu că tu știi Scriptura, dar vin să ți-o deslușesc ca să știi tu de la Mine cuvântul ei, cuvântul Meu, măi Israele, căci prin această Scriptură vorbeam Eu

atunci de cuvântul Meu de azi, care este peste tine, de fântâna Mea de azi, căci așa am zis: *«Cel ce va bea din apa pe care i-o voi da Eu nu va mai înseta în veac, căci apa pe care i-o voi da Eu se va face în el izvor care va izvorî spre viață veșnică»*. Izvorul sunt Eu, căci cuvântul este izvorul, așa cum a zis femeia când a zis: *«Știm că are să vină Hristos, Care ne va învăța toate. Dă-mi, Doamne, această apă, ca să nu mai însetez!»*.

Israele, Israele, duh și adevăr este Dumnezeu. Eu sunt Duhul și Adevărul; Eu, Cel ce am venit de la Tatăl, din Duhul Sfânt și din Fecioară, iar adevărații închinători se vor închina întru Mine, Care sunt duh și adevăr. Spuneam atunci ucenicilor Mei: *«Orice veți cere de la Tatăl în numele Meu veți primi, căci până acum n-ați cerut în numele Meu. Acum cereți, și veți primi în numele Meu, și nu zic că Tatăl vă va da în numele Meu, căci Însuși Tatăl vă iubește, pentru că ați crezut în Mine, Cel ce am venit de la Tatăl»*. Așa i-am spus samarinencii: Duh este Dumnezeu, și cel ce se închină Tatălui, trebuie să I se închine în duh și în adevăr, nu în muntele de închinare sau în Ierusalim, ci în Hristos, Fiul Tatălui, Care S-a făcut duh și adevăr între oameni, precum este scris: *«Cuvântul S-a făcut trup și S-a sălășluit între noi, și am văzut slava Lui, slavă ca a Unuia născut din Tatăl, plin de duh și de adevăr»*. Cuvântul S-a făcut trup, Duhul S-a făcut adevăr, iar adevărații închinători se închină Tatălui în duh și în adevăr, și orice vei cere de la Tatăl în numele Meu și din Mine, Israele, vei primi, fiule. De aceea îți spun Eu mereu: Mi-e dor de Mine în tine. De aceea îți spun Eu ție că vin mereu și te întruez în trupul Meu cel sfânt, căci Eu sunt Fiul înțelepciunii lui Dumnezeu, și am venit să Mă fac Dumnezeu în om, ca să aibă omul înțelepciune.

Se duce lumea la Ierusalim să se închine. Lasă, tată, să se ducă unde vrea, iar tu, Israele, închină-te în duh și în adevăr, în numele Meu închină-te Tatălui, că am pus peste tine numele lui Dumnezeu și te-am închinat în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, te-am închinat lui Dumnezeu când te-am născut din cuvântul Meu și te-am miluit ca pe un întâi-născut, după cum este scris: *«Domnul miluiește pe poporul care se cheamă cu numele Său, pe Israel pe care cu întâiul-născut l-a asemănat»*. Închină-te, Israele, în duh și în adevăr, în Hristos, fiule scump, că te-am numit Ierusalim, cetate a odihnei Mele te-am numit.

O, fii ai Ierusalimului, fiți, tată, închinători adevărați, în duh și în adevăr, că nimeni nu înțelege această Scriptură care nu este o bolboroseală, cum fac mulți din cei ce se zic că sunt ai Domnului, căci această Scriptură este Hristos vestit de El Însuși, Duh și adevăr, cuvânt și trup, căci Cuvântul S-a făcut trup, și iată minune mare la capătul tainei cea în Hristos, căci trupul S-a făcut cuvânt, și Se face cuvânt și Se împarte oamenilor, Se împarte și nu Se desparte, Se rupe și Se împarte și nu Se desparte, Se mănâncă și nu Se împutinează, și sfînțește pe cei ce iau pe Mielul lui Dumnezeu spre viață veșnică, iar cel ce crede în Mine are viață veșnică. Amin.

O, iubitul Meu popor Israel, o, Ierusalime, am zis ție, fiule, să te duci pe calea sfintelor Scripturi, ca să vezi și să crezi și să înțelegi lucrarea cuvântului Meu, care vine din cer și te hrănește pe tine azi, poporul Meu născut din cuvântul cel venit pe nori până la tine, Israele. Am zis celor ce te păstoresc pe tine în Mine să-ți deslușească lucrarea cuvântului Meu care vine din Scripturi, fiule. Dar vin și Eu, vin să-ți deslușesc Scriptura cea despre adevărații închinători în duh și adevăr, căci Tatăl așa închinători dorește. Te dorește Tatăl întru Mine, poporul Meu iubit. Mă dorește Tatăl în tine, Ierusalime scump, căci te-am numit Ierusalim, poporul Meu, nou Ierusalim te-am numit, și voi așeza peste tine o taină mare și frumoasă, Ierusalime, o zi frumoasă între zilele cerului pe pământ, și ziua aceea se va numi *«cetate a slavei»*, după cum este scris că *«În zilele din urmă, muntele templului Domnului, cetatea odihnei Domnului se va ridica peste vârful munților, și multe popoare vor veni, ca râul vor veni și vor grăi: „Veniți, veniți, popoare, să ne închinăm casei Domnului, ca Domnul să ne învețe căile Sale și să umblăm pe ele!”, căci din Sion va ieși legea Domnului, și cuvântul lui Dumnezeu va ieși din Ierusalim, cetatea odihnei Domnului, căci Domnul va da legile Sale la popoare nenumărate, și toți vor zice: „Veniți să umblăm în lumina Domnului!”*. Ochii celor semeți se vor smeri, și numai Domnul va fi slăvit în

ziua aceea, căci Domnul Savaot va avea ziua Lui», ziua Lui de slavă, iar ziua aceea se va numi «cetate a slavei», după cum este scris despre cetatea odihnei Domnului. Mi-e dor de ziua Mea de slavă, Ierusalime, poporul Meu, căci Tatăl Se va slăvi în Mine, și de aceea îți zic: Mi-e dor de Mine în tine, și mereu vin să te întrupez în trupul Meu cel sfânt, și nimeni nu știe ce este această taină.

Fiilor unși în grădina cuvântului Meu, vă voi da înțelepciune, fiilor scumpi, ca să dați lui Israel priceperea și credința care vine din Scripturi, fiilor, căci Eu sunt în voi duh și adevăr, cuvânt și trup, trup și cuvânt sunt în voi și prin voi, căci această taină este lucrarea care vă poartă în sânurile ei, în sânurile cerului.

Israele, copile Israele, închină-te Tatălui în duh și în adevăr, căci Tatăl așa închinători dorește. Cu tine grăiesc nu ca și cu femeia samarineancă. Cu tine grăiesc grăire înaltă și deslușită, căci a venit ceasul adevăraților închinători în duh și în adevăr, în Hristos, fiule mic, născut din cuvântul Meu cel de azi. Să nu uiți, poporul Meu, că Mi-e dor. Să nu uiți, fiule, că Mi-e dor de Mine în tine. Să nu uiți că mereu Mi-e dor, să nu uiți. Mi-e dor de duh și de adevăr în tine, și vor veni la tine noroade însetate după Dumnezeu, așa cum se duce lumea la Ierusalim să se închine. Dar lumea se închină căruia nu știe, iar tu și cu Mine ne închinăm Căruia știm, căci tu știi de la Mine ce este Scriptura Mea care spune despre închinătorii cei adevărați, care se închină Tatălui în duh și în adevăr, în Mine, Israele, căci Tatăl în Mine este. Eu sunt Cuvântul Tatălui, căci Tatăl grăiește în Mine, fiindcă Eu am venit să fac voia Tatălui, a Celui ce M-a trimis. Așa și tu, poporul Meu, să faci voia Mea, căci Eu sunt în Tatăl, și de la Tatăl sunt Duh și adevăr înaintea ta și în tine, fiule.

O, fiilor unși în grădină, vă binecuvintez înțelepciunea, căci am stat de vorbă cu voi la fântâna cuvântului Meu, iar cuvântul Meu se va face din voi izvor de apă curgătoare, din care vor bea mulți și se vor închina Tatălui în duh și în adevăr, căci Tatăl așa închinători dorește. Amin, amin, amin.

23-09/06-10-1996